

Kształcenie osób związanych z szeroko rozumianym zarządzaniem, w tym dowódców, w zakresie logiki jest szczególnie uzasadnione. Procesy te (tj. zarządzanie i dowodzenie) wymagają bowiem precyzyjnego, zwięzłego języka, nie dopuszczającego luzów semantycznych. Umiejętność prawidłowej analizy sytuacji, jednoznacznego formułowania zarządzeń czy rozkazów oraz poprawnego ich uzasadniania wymaga znajomości logiki zarówno w aspekcie formalnym, jak i w zakresie jej zastosowania do języka naturalnego. Jest to tym bardziej istotne, że poziom edukacji w tym zakresie wyraźnie się obniżył, zaś wymagania rosną. Powstająca luka jest coraz większa, co rzutuje na jakość życia społecznego w wielu dziedzinach. Wystarczy bliżej przyjrzeć się tworzonym dokumentom lub też prześledzić uważnie dyskurs społeczny na dowolny temat, by natychmiast zauważyć niepoprawne rozumowania, wadliwe argumentacje i brak merytorycznej polemiki. Stan ten ma oczywiście rozmaite przyczyny, ale jest niewłaściwy, a czasem nawet szkodliwy dla funkcjonowania państwa czy też jego podsystemów – takich jak np. wojsko.

Decyzje podejmowane bez uwzględnienia zasad logicznego rozumowania są zazwyczaj gorsze niż mogłyby być, a zatem najczęściej oznaczają stratę (w sensie braku odpowiedniej korzyści) ze społecznego punktu widzenia. W obszarze zarządzania ma to głównie skutki finansowe, choć np. nieprzemysłane zamknięcie fabryki ma również oczywisty wymiar społeczny. Z kolei w warunkach działań zbrojnych błędna decyzja przynosi zbyteczne straty również w ludziach, a więc ma zupełnie dosłownie wymiar życia lub śmierci. Zatem optymalizacja takich decyzji jest zasadniczym wyzwaniem stojącym przed dowódcą. Wybór właściwej, wspomagany przez odpowiednie narzędzia, staje się jednym z istotnych wyznaczników sprawnego dowodzenia.

Dodatkowym czynnikiem wpływającym w istotny sposób na procesy dowodzenia jest masowe wprowadzenie zautomatyzowanych systemów wspomagania decyzji. Systemy te dają dowódcy nowe możliwości, ale jednocześnie wymagają zrozumienia sposobu ich działania, u podstaw którego leży klasyczna logika formalna. Znajomość tej ostatniej jest zatem niezbędna dla umiejętności jak najlepszego wykorzystania informacji przekazywanych przez taki system. Wchodzenie w szczegóły logicznej struktury odpowiednich programów wymagałoby wykładu wykraczającego poza zamiar autorski, natomiast poznanie zamieszczonych tu praw logiki i reguł wnioskowania pozwoli na zrozumienie podstaw działania tych systemów, co może mieć wpływ na lepsze ich wykorzystanie w praktyce.

Praca ta ma również na celu przybliżenie czytelnikom zastosowań logiki w kwestii tworzenia aktów prawnych. Krytyczna analiza tego aspektu w odniesieniu do wybranych dokumentów z tego obszaru może pozwolić osobom takie dokumenty tworzącym na uniknięcie błędów w zakresie legislacji. Wreszcie pewne uwagi dotyczące definicji w nauce pokażą je z logicznej perspektywy, co może przyczynić się do uniknięcia tworzenia nieuzasadnionych hipostaz i bytów naruszających regułę Ockhamowskiej brzytwy.